

ASLINDA YAŞANMADI

ASLINDA YAŞANMADI

ALPER KAYA

© Kitabın tüm yayın hakları Arsine Yayıncılığa aittir.
Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz,hiçbir
şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Copyright © ARSİNE

Yayıncı Sertifika No	: 44820
1. Baskı	: Aralık 2019 / İstanbul
ISBN	: 978-605-69926-2-9
Genel Yayın Yönetmeni	: Saliha BAYRAM
Yayına Hazırlayan	: Ali BAYRAM
Kapak Tasarım	: Mustafa ALTAŞ
Dizgi	: Murat KORLAELÇİ
Editör	: Gizem ŞİMŞEK KAYA
Baskı-Cilt	: Kaplan Ofset Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Çarşısı C 83/3 Zeytinburnu / İstanbul Sertifika No : 44367

www.dodokitap.com
www.arsine.com.tr

arsine
ARSİNE YAYINCILIK

Türküzü Mah.Ş.Ayhan Babadağ Caddesi 85/B
Mamak-Ankara
0 (312) 557 25 03

arsineyayincilik@gmail.com

ASLINDA YAŞANMADI

ALPER KAYA

ÖNSÖZ

Bu proje aklıma ilk kez, “Tamam, Shud” vakasını duyduğum zaman geldi. (Ki bu da, en az dört yıl önceye karşılık geliyor) “Tamam Shud” (veya “Somerton’daki Adamın Gizemi”) vakasını bilenler illâ ki vardır lakin bilmeyenler için kısa bir özet geçerek başlamak istiyorum...

1 Aralık 1948’de Avustralya’da Somerton Sahili’nde 40’lı yaşlarında, hava sıcaklığına aldırış etmeden kalın giysiler giymiş ve hiçbir kıyafetinde etiket olmayan; üzerinden kimlik çıkmayan, dış izlerinin kaydı bulunmayan ve zehirlenerek öldürülmüş bir erkek cesedi bulunur. 45 gün sonra sahilin bağlı olduğu şehrin istasyonunda kahverengi bir çanta ortaya çıkar. Terlik, kırmızı ekose ceket, iç çamaşırı, tornavida, fırça gibi bir sürü araç gereç ve gündelik kıyafetin yer aldığı çantada sadece “T. Keane” adının geçtiği birkaç etiketle kuru temizlemeci kaydı vardır. Lakin bu isimle kayıtlı hiçbir kayıp olmadığı gibi, kuru temizlemeci kayıtları da gerçekte örtüşmez. Otopsi sırasında giysisinde gizli bir cep bulunan meçhul yabancıнын cebinden “Tamam Shud” yazılı bir kâğıt çıkar. Hayyam’ın rubailer kitabının son sayfasında geçen, “Tamam Bitti” anlamına gelen bu cümleinin yer aldığı kitabın tüm kopyalarını arayan polisler en sonunda 30 Kasım’da bir ihbar sonucu arka sayfasında o kelimelerin geçtiği kısmın yırtık olduğu kitabı bulurlar.

Kitabın arka sayfasında karmaşık olarak sıralanmışa benzeyen harflerden oluşan (mliaoi gibi) kelimeler bulunmaktadır. Kitabın önünde telefon numarasının yazılı olduğu bir hemşireye ulaşan polis, hemşirede de aynı kitabın (üstelik “Tamam Shud” kelimelerinin eksiksiz olduğu) bir kopyasının bulunmasıyla ciddi bir açmaza girer ve olay büyük bir gizem perdesi eşliğinde çözümsüz olarak kalır.

Araya giren pek çok farklı sebepten ötürü bu proje uzun süre rafta bekledi. Gel zaman git zaman, 2019 yılının, Kent Kitap’ın

20. yılı olduğunu fark ettim. Bunun da hayalimin tozlu rafları arasında duran “Aslında Yaşanmadı” projesini hayata geçirmek için iyi bir zaman olduğuna kanaat getirdim. Sağ olsunlar Mehmet Mollaosmanoğlu, Murat S. Dural ve Umut Çalışan da bu projeye kendilerine bahsettiğim ilk andan itibaren neredeyse benden daha çok inanarak şu anda elinizde tuttuğunuz kitabın hayata geçirilmesine aracılık ettiler.

Temel olarak bakıldığında “Aslında Yaşanmadı”, bir ütopya silsilesidir. Polisiye vakalarla bir nebze ilgisi olan herkesin dünyadaki çözülmemiş olaylara dair derlenen listeleri okuduğunda kafasında şimşekler çakar. İşbu çalışma, o şimşeklerin bazılarının ete kemiğe büründürülmesinden ibarettir.

Jazz müziği seven baltacı katiller, taşıdığı bavulun içindeki ceseyle oradan oraya gidenler,

Son olarak...

“Tamam Shud” vakası ne oldu dersiniz? 2018 yılında bir internet forumunda, kullanıcılardan birisi ölü bulunan adamın bir ajan olduğunu ve gelişigüzel serpiştirilmiş harflerin tam olarak neleri sembolize ettiğini tıkr tıkr yazdı!

Dolayısıyla bana da elimde bavulumla, başka bir cinayetin sisi içinde yürümek kaldı.

Unutmayın, gerçek vakalardan yola çıkılarak yazılan bu kitaptaki olaylar ‘aslında yaşanmadı’.

Fakat yine de fazla emin sayılmam...

Alper KAYA

İÇERİKLER

FEDAİ-UMUT ÇALIŞAN	9
FARELİ KÖYÜN KAVALCISI-MURAT S. DURAL	23
ZAMAN AŞIMI-ALPER KAYA	61
KAYIP AYL A OLAYI-MEHMET MOLLAOSMANOĞLU	87

FEDAİ

UMUT ÇALIŞAN

UMUT ÇALIŞAN

28 Nisan 1979 Havsa, Edirne doğumlu. İlkokul yıllarında evlerinin karşısındaki kütüphane sayesinde okumayı sevdi. İlk ve ortaokulu Havsa'da tamamladıktan sonra Edirne Teknik Lisesi Elektrik Bölümünden mezun oldu. Çok sonraları tekrar başladığı Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni 2011 yılında bitirdi. 2019 yılında yüksek lisans diplomasını da aldıktan sonra eğitim hayatına nokta koydu. (Uzun bir süre ahşap boyama dâhil herhangi bir eğitim kurumuna gitmeyi düşünmüyor.) Blogunda yaptığı kitap eleştirileri sayesinde tanıştığı Mehmet Mollaosmanoğlu'nun teşvikiyle yazarlığa adım attı. Şimdilik pek beceremese de aynı anda memuriyet, yazarlık ve babalık yapmaya çalışıyor. Hayatında bulabileceği en güzel Sevgi'liye, Ilgın ve Aral adında dünyalar güzeli iki çocuğa sahip.

www.umutcalisan.com

FEDAİ

Nereden başlasan bilemiyorum, zaman geçmiş gitmiş. Hatırladığım kadarıyla altı ya da yedi sene kadar önceydi. Eskisi kadar genç değilim; pek çok şey birbirine karışıyor, ihtiyarlık işte. Gevezelik etmeye geldi mi onca işe yaramaz hatıra satır satır aklımda ama lazım olanı anlat dedin mi her şey bulanık. O zamanlarda da şimdiki gibi hiç sektirmeden, sabah karmaşası başlamadan hemen önce bu bankta yerimi alır, geçenleri seyre koyulurdum. Eğer hava güneşliyse güneşe sırtımı verirdim. Zira o zamanlar serseri bir kurşunla yitirdiğim sol gözüm, her ne kadar çürümüş bir çukurdan ibaretse de güneş ışınlarına karşı son derece hassastı. Yine de geriye kalan tek gözümle her şeyi görür, lisanına anlam veremediğim bu evrenin her türlü gürültüsünü duyardım. Hasbelkader duyamadığım, göremediğim bir şey olursa da olanları hissederdim.

Bu şehir takılı bir plak gibidir. Her sabah, her caddede ve her sokakta her şey aynı tekrar eder durur. Önce veliler çocuklarını okula bırakmaya geçer. Tam o sırada karşıdaki büfeye mal bırakmaya bir kamyon gelir. İşte tam o sırada kavşak tıkanır, korna sesleri coşar. Hiç dikkat etmedim ama muhtemelen arabaların sırası bile değişmez. Kamyon şoförleri küfürlere aldırmadan siparişi indirir, dükkân sahibi sayımını yapar, ardından ödemeyi mutlaka eksik yapar, yarın hallederiz diye kamyoncuyla uğurlar ve haksız servetine birkaç lira daha eklerdi. Kamyon hareket ederken kırtasiyecinin oğlu Yusuf'a çarpmaktan kıl payı kurtarır, kulak tırmalayan bir korna lisanı ile en duyulmadık küfürleri eder, sonra yoluna devam ederdi.

İşte böyle günlerden birinde, aslında gecesinde, kimsecikler

görmeden bir cinayet işlendi. Polis günlerce katili aradı, herkese bir şeyler sordu. Bir tek ben hariç! Hoş sorsalar anlatır mıydım, anlatsam anlarlar mıydı bilmiyorum. O kadar korkunç, o kadar garip bir geceydi. Bugün ben bile hâlâ o gece yaşananlar gerçek miydi, yoksa bir film sahnesi miydi emin değilim. Tek bildiğim bunu yapanlar insan değildi. Çünkü ben hiçbir insan evlâdını etrafından bir sis bulutu ile gezdiğini ne duydum ne işittim. O adamlarda ne olduğunu hiç bilemediğim değişik bir şey vardı; iliklerimde hissettim.

Aylardan Nisan'dı bak, onu iyi hatırlıyorum. Çiçekler yeni açmış, insanlar sabah güneşinin, akşam serinliğinin keyfini çıkarmaya başlamıştı. Ben ise o zamanlar kör gözüme, yoluk dökük üstüme bakmadan kara sevdaya tutulmuştum. Sümbül Sokak'taki Taşkent Apartmanı'nın üçüncü katında oturan Filiz'e. Sabah okul önünün rutini gibi, onunda düzeni belliydi. Önce sabah cama çıkar, sokaktan geçenlere aldırmadan doyasıya gerinirdi. Havaya kaldırıp, başının üzerinde birleştirdiği ellerini geriye doğru esnetince, üstün körü iliklediği, üzerinden her an sıyrılacakmış gibi duran geceliğinden taşan göğüsleri ile tüm mahalleyi selamlardı. Bıkıp usanmadan her sabah tekrarladığı bu ayinin tek şahidi olmaktan garip bir keyif duyardım. O ise gizlice seyrettiğimin farkında bile olmadan içeri girer, okuluna gitmek için hazırlanırdı. Bazen karşı komşusu Mine ile bazen de sokaktakilere çaktırmadan kapı aralığından kışkırladığı bir adamın ardından, sanki hayatının ilk günüymüş gibi bir hevesle sokağa salınırdı.

Onu izlediğim belli olmasın diye yolumu değiştirir, hızlıca uzaklaşır, sonra da tesadüfen karşılaşmışız gibi yapmak için gerisin geriye dönerdim. Kaldırım üzerinde ne zaman karşılaşsak, benden hiç çekinmez, korkmaz, tiksинmez, elindeki poğaçasını paylaşır, yanağımdan bir makas alır yoluna devam ederdi. Ben se o garip halimle önce biraz arkasından bakar, sonra sağ salim gideceği yere varsın diye peşinden giderdim. Gerçi benim korumama ihtiyacı yoktu; topuklu ayakkabılarını yere her basışında topraktan fışkıran özgüven, tüm düşman bakışların başka tarafa çevrilmesine yeterdi.